

thi dette: overhovedet ikke at lade Staten yde noget som helst Tilskud til Foranstaltninger, der kommer alle i Kommunen til gode, er jo Venstres principale Standpunkt i Modsætning til Udvalgsflertallets. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem vil søge sig en Redningsplanke, hvorpaa han endnu kan svømme ovenpaa lidt. Men Kendsgerningerne taler et alt for tydeligt Sprog til, at det længere skulde være muligt for det ærede Medlem at opretholde den Fiktion, at han fremdeles staa paa det Standpunkt, at Staten bør medvirke til at regulere Priserne nedefter. Det er han bestemt og klart gaaet bort fra i sine Udtalelser i den foreliggende Betænkning. Nu er det ærede Medlems, som det er hele Venstres, Standpunkt dette, at Kommunerne alene maa regulere Priserne nedefter. Det er et meget billigt Standpunkt, for de Herrer af Venstre ved meget vel, at det formaar Kommunerne ikke. Det har de ikke Midler til. Det vil være ganske ugørligt for Kommunerne alene at magte denne Opgave. Der er ikke en eneste Kommune, der tør paatage sig ved egne Midler at regulere Varepriserne nedad i nævneværdigt Omfang. Det ligger langt udenfor deres Evner. Det er kun en Teori, at Kommunerne har Lov dertil. Det har de for øvrigt ogsaa efter den gældende Lovgivning, idet det sikkert ikke vil være muligt, i hvert Fald overfor Købstadkommunerne, at paavise noget Forbud mod at regulere Priserne nedad. De har ogsaa gjort det i nogen Udstrækning, men ikke i den Udstrækning, som det burde være sket, fordi de ikke har haft Raad til det.

Jeg kan ikke tro, at det er Ukendskab til de kommunale Forhold, der har faaet Venstre til nu at sige til Kommunerne i en ny Lovparagraf, at de meget vel ved egne Midler maa regulere Priserne nedefter. Derimod maa jeg tro, at det er Ukendskab til de kommunale Forhold, der har fremkaldt visse Udtalelser paa et Møde her i København i Gaar. Jeg skal ikke komme videre ind paa disse Udtalelser, men dog sige, at det er noget ejendommeligt at se Repræsentanter for de rigeste staa frem og ivre mod Dyrtidsforanstaltninger og fra deres Hold at skulle høre — uden at der stilles noget som helst andet positivt Forslag i Stedet —, at det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, er slet og diletantisk og udeligt. De Udtalelser, der fremsattes paa dette Møde, endte jo i en Resolution, og i denne er der navnlig to Ting, som man bør lægge Mærke til. Man protesterer — saaledes som der ogsaa nu her i Rigsdagen er protesteret, navnlig fra Højres Side — mod Skattebe-

stemmelserne i Regeringens Lovforslag og mod de kommunale Udsalg. Som allerede gentagne Gange fremhævet, har hverken Socialdemokratiet eller det radikale Venstre stillet Forslag om kommunale Udsalg. Alle-rede i Henhold til den bestaaende Lovgivning er det tilladt Kommunerne at oprette saadanne Udsalg, og vi har ikke sagt andet om dette Spørgsmaal, end at vi i al Almindelighed finder det upaakrævet at oprette kommunale Udsalg til Fordeling af Fødemidler under Dyrtiden, men at hvis de Foranstaltninger, der træffes af Stat og Kommuner, ikke kan gennemføres paa en betryggende Maade gennem de bestaaende Forretninger, maa Kommunerne kunne oprette kommunale Udsalg, for at Varerne kan komme Forbrugerne i Hænde under de Vilkaar, som det har været Hensigten at tilvejebringe. Jeg tror, at Forholdet vil blive dette, at der ikke vil blive oprettet kommunale Udsalg i nævneværdig Udstrækning, fordi det vil være i de Handlendes egen Interesse at sørge for, at Kommunerne kan blive betjent gennem de bestaaende Udsalg. Og hvad Protesten mod Skattebestemmelserne angaar, maa jeg sige, at den mere er et Vidnesbyrd om fuldkomment Ukendskab til de kommunale Forhold her i Landet end et Vidnesbyrd om virkelig Sagkundskab. De allerfleste af vore Kommuner er stærkt anspændte, og det er langt fra saaledes, at de øser Penge ud med rund Haand. Nej, man maa tværtimod overveje meget nøje, hvad man kan tillade sig at lægge paa Budgettet. Rent bortset fra det Forslag, her foreligger, vil en Mængde Købstadkommuners Budgetter for det kommende Aar blive meget anstrengte, og samtlige Kommunalbestyrelser vil se sig nødsagede til at vise den yderste Økonomi. Derom kan der ikke være nogen Tvivl, og de, der protesterer mod Skattebestemmelserne i Regeringens Lovforslag, har intet som helst Kendskab til de kommunale Forhold her i Landet. Vi Socialdemokrater har gjort den Indvending mod Regeringens Lovforslag, at Kommunerne maaske neppe i den Udstrækning, som ønskeligt kunde være, vilde magte den Opgave, der her blev dem paalagt. Vi tvivlede paa det kommunale Initiativ, fordi vi tvivlede om, at Kommunerne vilde være i Stand til at skaffe de nødvendige Penge til Veje. Der er adskillige meget fattige Kommuner, der har betydelige sociale Byrder, og at de skal afholde Halvdelen af Udgifterne ved de Foranstaltninger, der træffes i Henhold til denne Lov, vil betyde en meget stor Udskrivning af Skatter, og det har vi haft Betænkkelighed ved. Men for